

Sygn. akt I C 1988/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: Ewelina Świrta

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2015 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa D. w W.

przeciwko D. D.

o zapłatę 2.057,00 zł

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. Z o.o. w W. domagała się zasądzenia od pozwanego D. D. kwoty 2057 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 28 marca 2013 roku strona powodowa przejęła od Banku (...) S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu umowy zawartej przez (...) z pozwanym w dniu 29 grudnia 2000 roku. Na dochodzoną pozew kwotę składają się należność w wysokości 2031, 18 zł tytułem wierzytelność i należnych wobec Banku (...) i 25, 82 zł z tytułu odsetek ustawowych od dnia 29 grudnia 2012 roku, jako następnego po dniu, w którym (...) zakończył naliczanie przysługujących mu należności, do dnia poprzedzającego złożenie przedmiotowego pozwu.

Sąd Rejonowy w Lublinie VI Wydział Cywilny stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Kłodzku.

Referendarz sądowy przy Sądzie rejonowym w Kłodzku wydał nakaz zapłaty, który został następnie uchylony przez Sąd z uwagi na brak wskazania przez stronę powodowa miejsca pobytu pozwanego.

Postępowanie z uwagi na brak adresu pozwanego było zawieszono do dnia 22 kwietnia 2015 roku.

W złożonej odpowiedzi na pozew D. D. wniósł o oddalenie powództwa w całości i wskazał, że nie pobierał kredytu w Banku (...), w sierpniu 2000 roku zginął dowód pozwanego, co pozwany zgłosił Policji, dowód po kilku miesiącach się odnalazł, a w poprzedniej sprawie dotyczącej także kredytu powołany został grafolog, który stwierdził, że podpis na umowie nie należy do pozwanego i postępowanie zostało umorzone.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. D., podający adres zamieszkania przy ul. (...) w K. zawarł w dniu 28 września 2000 roku umowę rachunku oszczędnościowego w Banku (...),

Dowód: karta informacyjna klienta K- 15

Pozwany D. D. nie miał nigdy konta w Banku (...), nie miał zdolności kredytowej, był bezdomny od roku 1994, a w roku 1999 zamieszkał w kontenerach dla powodzian, będących mieszkaniem zastępczym, przy ul. (...).

Pozwany D. D. w roku 2000 roku był osobą nie pracującą, był żonaty i miał dwoje dzieci, nie był studentem. Pozwany w dacie zawarcia umowy - w dniu 28 września 2000 roku nie zamieszkiwał przy ul. (...), takiego budynku nie ma przy tej ulicy, pozwany mieszkał wtedy w kontenerach przy ul. (...).

Dowód: przesłuchanie pozwanego k- 92, 93,

informacja doręczającego o braku budynku przy ul. (...) k 40 odwrót

W dniu 28 marca 2013 roku Bank (...) przełał przysługujące mu wierzytelności, na rzecz (...) Sp. Z o.o. w W..

Pozwany D. D. nie został poinformowany o przelewie wierzytelności. Pozwany 24 listopada 1999 roku został zameldowany i zamieszkał przy ul. (...) w K., wcześniej nie miał stałego miejsca zameldowania, administracyjnie został wymeldowany z ul (...) w K. decyzją z 1994 roku.

Dowód: Przesłuchanie pozwanego – k. umowa K- 16, 23, dowód osobisty k- 73-74, przesłuchanie pozwanego w aktach (...) K- 5,

W roku 2012 prowadzone było postępowanie w sprawie doprowadzenia w dniu 13 października 2000 roku pozwanego D. D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przez osobę, która posłużyła się dowodem osobistym pozwanego.

W aktach (...) znajduje się opinia eksperta, który dokonał badań porównawczych pisma ręcznego i stwierdził, że odstąpiono od badań identyfikacyjnych pisma i podpisów na kopiach kserograficznych kwestionowanych dokumentów, w tym umowy, bowiem materiały nadesłane do badań w postaci kopii technicznych są nieprzydatne do badań identyfikacyjnych. Postępowanie zostało umorzone 22 maja 2012 roku.

Dowód: postanowienie K- 81, w aktach (...) opinia eksperta K- 69-72,

W rejestrze interwencji KPP K. nie zostało odnalezione zgłoszenie przez pozwanego zaginięcia dowodu osobistego w okresie od sierpnia 1999 roku do 31 grudnia 2000 roku.

Pozwany D. D. uzyskał dowód osobisty po raz pierwszy 30 sierpnia 1984 roku. Utratę dowodu zgłosił pozwany 4 razy w K. - 6 sierpnia 1985 roku i następnie dwukrotnie w 1987 roku i jeden raz w 1990 roku.

Powodowi wydano nowy dowód po zmianie danych, o numerach (...) w dniu 28 .10 1992 roku, a następny (...) wydany został 23.10.2002 roku z uwagi na zniszczenie poprzedniego i od 22 lipca 2011 roku pozwany posługuje się dowodem (...), wydanym w K..

Dowód: pismo KPP K- 99, informacja Urzędu Miasta K- 48 akt (...) i k- 102 akt

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Strona powodowa dochodziła roszczeń wynikających z wierzytelności nabytych na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 28 marca 2013 roku, które strona powodowa przejęła od Banku (...) S.A. jako prawo do wierzytelności z tytułu umowy zawartej przez (...) z D. D. w dniu 29 grudnia 2000 roku.

Strona powodowa nie wykazała podstaw dochodzonego roszczenia, w tym ani zawarcia przez pozwanego umowy w dniu 29 grudnia 2000 roku ani wezwania pozwanego do zapłaty, nie wyjaśniła także wątpliwości dotyczących adresu

pozwanego / brak budynku nr (...) przy ulicy (...)/ ani nie wyjaśniła wskazania takiego adresu - pozwany nie mieszkał nigdy przy ul. (...), a jak wynika z odzyskanych kart dowodu zamieszkiwał w roku 2000 przy ul. (...), co w dowodzie było odnotowane.

Zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c. to na stronie powodowej, reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika, ciążył obowiązek uprawdopodobnienia podstawy prawnej i faktycznej żądania.

Zgłoszony na rozprawie 24 września 2015 roku zarzut pozwanego dotyczący przedawnienia roszczenia należało uznać za uzasadniony, gdyż jak wynika z ogólnej zasady wyrażonej w art. 117 k.c. i 118 k.c. roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, zaś po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia.

Termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata, a jednocześnie wskazać należy, że strona powodowa nie wskazała na jakiegokolwiek okoliczności faktyczne pozwalające przyjąć, że termin przedawnienia uległ przerwaniu.

W świetle okoliczności wskazanych przez strony postępowania, nie uprawdopodobnione roszczenie objęte pozwem uległo przedawnieniu, a co za tym idzie pozwany na mocy art. 117§2 k.c. mógł uchylić się od jego zaspokojenia, zwłaszcza że na mocy art. 513 k.c., dłużnikowi przysługują przeciwko każdemu nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy. Podniesiony więc przez pozwanego zarzut przedawnienia dochodzonych wierzytelności uznać należało za skuteczny względem strony powodowej, bowiem źródłem roszczenia, jak wskazuje strona powodowa jest nie przedstawiona Sądowi umowa zawarta w dniu 29 grudnia 2000 roku.

Powództwo podlega oddaleniu bowiem strona powodowa nie wykazała istnienia takiej umowy ani jej zawarcia z pozwanym D. D., wykazała jedynie, że nie w dniu 29 grudnia ale 28 września 2000 roku osoba posługująca się dowodem pozwanego, ale podająca inny adres, adres nie istniejący, podpisała umowę rachunku oszczędnościowego w Banku (...), co nie uzasadnia ani samego żądania ani jego wysokości.

Mając na uwadze ustalenia stanu faktycznego i poczynione rozważania Sąd powództwo w całości oddalił.